

Poslední jízda - Humbuk

- Ami G
1. Casey vtáhl do plic dech těch lidí, co jdou po schodech
F E
tam pod zem, kde si utkal pavouk metra síť svých tras,
Ami G
ve šlépějích stínů, jimž se mrtvolný svit zářivek
F E
stal štítem před zoufalstvím, co jim v duších zasel mráz,
F C
s otráveným vzduchem dýchá hořkou pachutí smrti,
Dmi E
ten vzduch nezná vláhu deště jako nezná slunce zář,
Ami G
Casey jde tím světem ozvěn zmlajících zvuků
F E Ami G
a bezejmenných bláznů, které děsí vlastní tvář.
- C G7
R: Slýcháš ji: "Je to snad už věčnost, co tu nejsi,"
C
slýcháš ji: "Cena něhy roste výš a výš,"
G7
slýcháš ji: "Mám pro tebe překvapení, Casey,"
C E Ami
slýcháš ji: "Proč se aspoň občas nestavíš?"
2. Casey kráčí z metra ven a končí v jedné z nálevení,
kde proud zákeřných myšlenek se slévá v jedinou,
a vidí vlastní obraz v kalných očích všech těch zřícenin,
co najdou další důvod, proč zas nejsou s rodinou,
před zrcadlem v koutě Casey dopil svoji hořkou,
něco z kolemjdoucích za sklem na něj hledí s úzkostí,
za ten záchvěv, když pak vstává, může chuť, co zbyla v ústech
nebo chlad, co s první slzou pronikl až do kostí.
- R: Slýcháš ji: "Nepodléhám vzpomínkám, ty zebou,"
slýcháš ji: "Dávno nad svou výhrou nejásám,"
slýcháš ji: "Bylo to tak nádherný být s tebou,"
slýcháš ji: "Casey, je to bída zůstat sám."